

MAURITS FERENC

Szürkület, szürkületben

FÉNYKÉPEK EGY ÉJJELISZEKRÉNYBŐL

„anya szemébe
süt a nap
halkan mondja jaj”

*

*ottó
pödri
duruska
fürdőgatyában*

*a kaštel stari
strand
szürke betonlépcsőjén*

*a morajló
szurokfekete
tenger
hullámai előtt*

*megmerevedve
néznek
elébe a jövőnek*

*negyvenkilenc
nyarán*

*

*krisztina és panni
a hatalmas diófa
alatt*

*átkarolva
boldogan*

*krisztina
púpja
nem látszik*

*fekete
selyemruhája
kicsit felhúzza*

*mosolyog
mint egy
angyal*

*anni és bözsi
fekete szatén
iskolaköpenyben
nagy
fehér
díszgombokkal
maurits iván temetésén
ötvennégyben*

*kisnővéreim
csillogtak-villogtak
a délutáni verőfényben
átvilágították
a gyászt
a futaki úti
temetőben*

*

*linder néni
és anya
patinás barna mosollyal
átölelve egymást
a hering-stúdióban
harminckilencben*

*jó előre
mosolyogva
a leendő évtizedre*

*

*őszű napsütésben
a konyhafalnál*

*apa
anya
géza
ottó
anni
bözsi*

*mozdulatlan
irgalom*

*

*óata
sötét öltönyben
mintha intene
az összegyűrt
kiszáradt körtefa
mellől*

ezerkilencszázharminchétben

mielőtt örökre legyintve
elment

*

janit
az eperfa árnya
szinte
agyonnyomja

csak tarkója
világít
egy véletlen
fénycsíkkal

